

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 5.	Utgitt 4 februar.	1924
--------	-------------------	------

Skrivelse fra Landbruksdepartementet

29 janr.

av 29 januar,

hvor meddeles, at departementet i henhold til kongelig plakat av 18 januar 1924 angående endringer i plakat av 29 juni 1922 angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander, den 25 januar 1924 har ophevet det i plakatens punkt VII omhandlede forbud mot innførsel av korn, forsåvidt angår innførsel av rug, hvete, bygg og havre fra de russiske havner ved Østersjøen og Det hvite hav.

Se
nr. 3
—

Skrivelse fra Landbruksdepartementet

31 janr.

av 31 januar,

hvor meddeles, at departementet d. d. har approbert en beslutning av styret for Furnes bygdealmenning om forandring av §§ 9 og 15 i de under 22 september 1920 approberte bruksregler for almenningen.

De forandrede paragrafer lyder således:

§ 9. Det trevirke m. v. som de bruksberettigede mottar fra almenningen, betales med de priser, som almenningsstyret bestemmer under hensyn til arbeidsomkostninger og utgifter ved almenningens forvaltning.

Mottatt åvirke forfaller til betaling 1 mars fra hvilken tid svares renter, hvis størrelse aldri settes høiere en kassakredittrente. Gjeld som ikke er betalt innen 5 måneder fra forfallsdag, leveres til inndrivelse. Bruksberettigede, som ikke har avgjort sin gjeld innen 1 oktober, blir ikke bevilget åvirke for kommende år.

31 janr. § 15. Avirkning til salg også til ikke bruksberettigede kan iverksettes av almenningssstyret, når dette finner, at sådan avirkning kan skje uten skade for skogen og de bruksberettigede.

Av overskuddet av merketømmerdriften i Astadalen vinteren 1920/21 avsettes kr. 50 000,00 til et fond, av hvilket rentene skal anvendes til kulturarbeider i almenningen. Overskudd av fremtidige salgshugster tillegges fondet, inntil dette har nådd minst kr. 100 000,00.

31 janr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet

av 31 januar,

hvori meddeles, at departementet i henhold til den ved kongelig resolusjon av 4 juni 1920 gitte bemyndigelse d. d. har godkjent nedenstående

Regler

for brandvernets ordning i Honningsvåg:

§ 1. Brandvernet skal bestå av følgende avdelinger:

1. Vannverksavdelingen.
2. Motorsprøiteavdelingen.
3. Seilavdelingen.
4. Rednings- og nedrivningsavdelingen.
5. Ordensvernet, — og har som ledelse:

Brandchefen, Brandchefens stedfortreder, Brandmesteren.

§ 2. Vannverksavdelingen skal bestå av minst 40 mannskaper, blandt hvilke der uttas 1 formann og 1 næstformann for hver slangekjerre.

Motorsprøiteavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann, 4 maskinister og minst 20 mann til transport av sprøiten og betjening av dens slangemateriell.

Seilavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 10 mannskaper.

Ordensvernet skal ha 1 formann, 1 næstformann og 5 mannskaper. Ethvert mannskap kan dog av lederen settes til tjeneste for enkelt leilighet i annen avdeling enn den hvortil han er utskrevet.

§ 3. Med vannverksavdelingen og motorsprøiteavdelingen skal der avholdes minst 1 øvelse hver annen måned året rundt (jfr. Brandkassenes rundskrivelse av 29 november 1900).

Med de øvrige avdelinger skal der avholdes øvelse minst 1 gang årlig.

Øvelse eller instruksjoner, — kan ellers holdes så ofte brandstyret finner dette nødvendig.

§ 4. Brandvesenets befal og mannskaper møter til brand- 31 janr.
tjeneste efter alarmering på den måte som er eller måtte bli
bestemt.

De skal straks melde sig for sine foresatte og må ikke forlate
brandstedet eller sitt arbeide uten tillatelse.

§ 5. Mannskaper plikter å møte til de av brandstyret på-
budte øvelser og mønstringer. De skal straks melde flytning til
brandchefen.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet

31 janr.

av 31 januar,

hvorved i henhold til lov om bruk av motorvogner av 21 juni
1912 § 2, annet ledd, og den departementet ved kongelig resolu-
sjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse fastsettes følgende som
gjeldende inntil videre:

Ved kjøring med motorkjøretøier på den vest-
landske hovedvei i Botne herred ved Ramberg skole
fra Olaus Klevans hus til forbi Strandnes (ca. 360 meter) må
hastigheten ikke overstige 20 kilometer itimen.

LOV

om hvalfangst.

1 febr.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 26 januar
1924 sålydende:

§ 1. Uten tillatelse av Kongen må ingen jage, anskytte, drepe,
tilgodegjøre eller ilandbringe hval på norsk territorium.

Denne bestemmelse gjelder dog ikke fangst av mindre tann-
hval, eller som foregår i forbindelse med avstengning.

§ 2. For tillatelsen blir å betale en avgift, som sammen med
de øvrige vilkår fastsettes av Kongen.

Avgiften avsettes til et fond, som efter nærmere bestemmelse
av Kongen eller den han dertil bemyndiger i fornøden utstrek-
ning blir å anvende til sikring av vedkommende anleggskom-
muners økonomiske interesser.

Forøvrig blir avgiften å anvende til beste for fiskeribedrif-
ten efter Stortingets nærmere bestemmelse.

1 febr. § 3. Før tillatelse blir gitt, skal det distrikt hvor ilandbringen og tilgodegjørelsen skal foregå, ha adgang til å uttale sig.

§ 4. Det er forbudt å bruke sådan jaktmåte at det bare avhenger av tilfellet om hvalen blir funnet igjen.

§ 5. Hvis hval som er lovlig anskutt, fremdeles sleper fast line, kan jakten tilendebringes på territoriet. Dog må skytning ikke finne sted på fjord eller våg hvor sildefiske foregår, og heller ikke nærmere båt eller fartøi enn 2 kilometer.

Forvoldes under hvalfangst på territoriet skade på annen manns fartøi, last, redskaper eller gjort fangst — selv om fangsten ikke er optatt — skal skaden erstattes medmindre den skyldes rettsstridig adferd eller grov uaktsomhet fra den skadelidendes side. Det samme gjelder forsåvidt skaden voldes på legeme eller helbred.

§ 6. Ethvert fartøi som driver hvalfangst i henhold til denne lovs bestemmelser, skal være merket overensstemmende med lov om registrering og merkning av fiskefartøier m. v. av 5 desember 1917.

§ 7. Overtredelse av denne lov, eller av de vilkår som Kongen fastsetter i medhold av loven, straffes med bøter.

Fangsten eller dens verdi kan derhos ved dom besluttes helt eller delvis inndratt til fordel for statskassen. Det samme gjelder fartøiet eller dets verdi, helt eller delvis.

§ 8. Denne lov skal ikke være til hinder for at man bemektiger sig og tilgodegjør hval som har løpet sig selv på grunn, er ilanddrevet eller finnes drivende i sjøen.

§ 9. Denne lov trer i kraft 1 februar 1924. Fra samme tid opheves lov om hvalfangst av 6 juni 1896 med tilleggslover av 7 januar 1904, 28 juni 1913 og 14 desember 1917.

Dog kan fangstvirksomhet som foregår i medhold av nugjeldende lov, fortsettes uforandret inntil et år uten hinder av bestemmelsene i nærværende lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 1 februar 1924.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

H. S. Fürst.

Kongelig resolusjon

1 febr.

av 1 februar.

- I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916 skal 1) en bjerk, kalt «Palnabjerk» på Henjum gr. nr. 17, br. nr. 24 i Leikanger herred, og 2) en ener på Vie gr. nr. 43, br. nr. 22 i Førde herred, Sogn og Fjordane fylke, være fredet mot beskadigelse eller ødeleggelse av enhver slags.
- II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedene.

Kongelig resolusjon

1 febr.

av 1 februar.

- I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal en vill-apal på gr.nr. 60, br.nr. 1, Setnes i Inderøy herred og 2 eiketrær på Stadsbygd prestegård i Stadsbygd herred være fredet mot beskadigelse eller ødeleggelse av enhver slags.
- II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedene.

Kongelig resolusjon

1 febr.

av 1 februar.

Den ved sportelloven av 6 august 1897 § 114 siste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser foretatt innen Karaskjok lensmannsdistrikt, Finnmark fylke.

Kongelig resolusjon

1 febr.

av 1 februar.

I henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. av 22 mai 1875 meddeles stadfestelse på en av heredsstyret for Sokndal herred i Rogaland fylke den 11 september og 6 november 1923 samt 14

1 febr. januar 1924 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet.

Politivedtektene er sålydende:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i disse vedtekter er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, gangsti, plass, brygge, kai eller bro, såvel som på veiens kanter eller skråninger, må ikke oppløp eller sammenstimlen av folk finne sted, hyorved den offentlige orden eller fred forstyrres, eller ferdselen hemmes.

Det er forbudt å spille kort eller nyde berusende drikke på eller i nærheten av offentlig vei.

§ 2. Ved mineringsarbeide, såvel som ved omgang med skytevåpen, i nærheten av offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas. Sprengstoff må opbevares i dertil egnede låsbare kasser.

Under skytning på skytebane må der ved standplassen være heist flagg på stang av minst 10 m. lengde.

Ingen må på eller utover offentlig vei avfyre skudd eller lignende, avbrenne krutt eller eksploderende gjenstander av noget slag, og der må heller ikke kastes med sten, sneball eller annet, hvorved skade bevirkes eller de veifarende påføres ulempe.

§ 3. Uvøren kjørsel med hest, automobil, motorsykkel eller sykkel må ikke foregå på offentlig vei. Motorkjørende og syklende må under kjørsel i mørke ha tendte lykter.

Motorkjørende og syklende må være forsynt med tilstrekkelige signalapparater. Ved sledekjøring på vinterføre må hest være forsynt med bjelle. Undtatt er kjørende ved almindelig gårdskjøring, samt ved begravelser.

§ 4. Biske hunder skal eieren forsyne med munnkurv, eller holde bundet. Det siste gjelder også hunder som er til ulempe for de veifarende. Tisper skal holdes inne i løpetiden. Omløpende hunder kan optas av politiet og, såfremt eieren er ukjent, selges eller drepes otte dager etterat han forgjeves er varslet ved bekjentgjørelse i stedlig avis. Hunder må ikke medbringes til gudstjeneste i kirke eller annet offentlig forsamlingslokale.

Grahester, olme okser og andre farlige kreaturer må ikke slippes løs i havn eller innhegning som støter til offentlig vei, medmindre der er sørget for tilstrekkelig høit og tett gjerde.

§ 5. Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans eller annen lystighet må ikke finne sted uten forutgående anmeldelse til politiet, som kan pålegge vedkommende å foreta det fornødne til ordenens oprettholdelse. Politiet treffer også bestemmelser om tiden for sammenkomstens ophør.

§ 6. Ingen må gi offentlige konserter, forestillinger eller opvisninger av den i lov av 22 mai 1875 omhandlede art uten anmeldelse efter § 1 og tillatelse av politiet efter § 4 og mot en forskuddsvis erlagt avgift til herredskassen av fra kr. 10,00

til kr. 50,00, efter politiets nærmere bestemmelse, for hver dag 1 febr. eller aften tillatelsen gjelder.

Forestillinger, konserter eller lignende i utelukkende veldedig eller almindennende øiemed er fritatt for avgift.

Politiet har rett til å være tilstede ved sammenkomster som de nevnte og myndighet til å avgi bestemmelse siktende til opprettholdelse av orden og sømmelighet.

De besøkende må ikke ved støien, banken, vedholdende bifalls- eller mishagsytringer eller på annen måte hindre forestillingen eller sammenkomsten, eller forstyrre andre nydelsen derav.

§ 7. Plakater og bekjentgjørelser som er opslått på lovlig måte, må ingen nedrive, ødelegge, forandre eller på annen måte gjøre uleselige.

§ 8. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, boie, løsrive eller på annen måte beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller pryð bestemte innretninger eller gjenstander, såsom benker, trær, stakitter, vannposter, veistolper, stabbestener, grunder, gjerder og lignende. Det samme gjelder den til offentlig vei støtende del av hus, plankeverk, port og lignende.

§ 9. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339,2.

Kongelig resolusjon

1 febr.

av 1 februar.

I medhold av lov om brennevin til medisinsk bruk av 30 november 1923 bestemmes:

1. Alkoholholdige væsker og blandinger som benyttes til teknisk, vitenskapelig og medisinsk bruk og som denatureres efter de til enhver tid av administrasjonen fastsatte regler blir inntil videre ikke å anse som brennevin efter § 1 i nevnte lov.

De alkoholholdige blandinger og oppløsninger, som omhandles i medisinaldirektørens rundskrivelse av 9 juni 1920 om undtagelse av visse brennevinsblandinger fra bestemmelsene i de midlertidige brennevinsforskrifter av 5 desember 1919, blir inntil videre å undta fra bestemmelsene om brennevin i nevnte lov.

2. Medisinaldirektøren bemyndiges til inntil videre å foreta de detaljforandringer i ovennevnte undtagelsesbestemmelser, som efterhvert måtte vise sig påkrevet.

3. Sosialdepartementet bemyndiges til å treffe nærmere utfyllende bestemmelser om de i lovens § 3, jfr. § 13, omhandlede

1 febr. reseptblankettens innhold, form og anvendelse samt til å fastsette de innberetninger som medisindispenserende læger og dyrlæger skal gi, samt tilsvarende bestemmelser for de i lovens § 14 omhandlede rekvisisjoner fra tannlæger.

4. For utlevering i nødtilfelle fra apotek av brennevin og spiritus fastsettes forskrifter overensstemmende med et fremlagt utkast.

5. Kontrollen med lægers, dyrlægers og tannlægers forskrivning av brennevin til medisinsk bruk samt med apotekenes kjøp, utlevering og beholdning derav henlegges inntil videre til Medisinaldirektoratet som i så henseende har å følge de anvisninger som inneholdes i Socialdepartementets foredrag av d. d. og således hver måned å sende beretning til Socialdepartementet og ellers uopholdelig innberette når overtredelse av loven opdages.

6. Bestemmelsene i § 13 annet til niende ledd i de midlertidige brennevinsforskrifter av 5 desember 1919 om utlevering av brennevin til medisinsk bruk til norsk fartøi i utenriksk fart eller på ishavet forblir gjeldende inntil videre.

Medisinaldirektøren bemyndiges inntil videre til å treffe de i lovens § 9 omhandlede nærmere bestemmelser om sådan utlevering, deriblandt om når ny utlevering til samme fartøi kan skje.

7. Medisinaldirektøren bemyndiges inntil videre til å treffe den i lovens § 10 omhandlede bestemmelse om den mengde brennevin, som for det enkelte tilfelle kan tillates kjøpt til medisinsk bruk for deltagere i ekspedisjon, som forutsettes å ville opholde sig et lengere tidsrum utenfor landets grenser uten adgang til å anskaffe brennevin.

8. Tidspunktet for lovens ikrafttreden fastsettes til den 1 mars 1924.

9. Størrelsen av den godtgjørelse av statskassen som skal tilkomme medlemmene av de i lovens §§ 2 og 12 omhandlede råd fastsettes inntil videre til kr. 2400,00 årlig for hvert medlem av rådene, hvilke utgifter utres av bevilgningen til tilfældige utgifter ved medisinalvesenet.

De i post 4 omhandlede forskrifter er sålydende:

Forskrifter om utlevering i nødtilfelle fra apotek av brennevin og spiritus til medisinsk bruk.

I medhold av § 4, punkt 3 i lov om brennevin til medisinsk bruk av 30 november 1923 fastsettes herved nedenstående forskrifter om utlevering i nødtilfelle fra apotek av brennevin og spiritus til medisinsk bruk.

§ 1. Brennevin og spiritus skal når lægen (dyrlægen) erklærer det nødvendig, også kunne utleveres fra apotekene efter ordre gjennom telefon uten at den skrevne resept foreligger ved lægemidlets utlevering, såfremt følgende iakttas:

- a) Vedkommende læge må nedskrive resepten på en dertil bestemt blankett og utfylle den tilsvarende talong føre enn dens innhold telefoneres, selv utføre telefoneringen, opgi sitt navn og oppholdssted, om fornødiges godtgjøre sin identitet, og opgi den sykes navn, stilling, alder og bopel (dyrlæge må opgi dyrets art samt navn, stilling og bopel for dyrets eier).
- b) Overskrider den forordnede dose de i respektlovens § 2 angitte mengder av brennevin eller av spiritus med over 50 % styrke eller for dyrlæger de av Kongen i henhold til samme lovs § 12 fastsatte mengder brennevin eller spiritus, må vedkommende læge eller dyrlæge uttrykkelig erklære at han er oppmerksom herpå.
- c) Ordren må på apoteket mottas av apotekeren eller en farmaceut, straks nedskrives og forsynes med datum samt lægens eller dyrlægens navn og mottagerens underskrift. Mottageren må føle sig forvisset om at han står i forbindelse med en autorisert læge eller dyrlæge.
- d) Vedkommende læge må, såsnart ordren er nedskrevet på apoteket, la sig denne retelefonere og derved skaffe sig sikkerhet for at han er riktig oppfattet. Enn videre skal han dra omsorg for at den originale resept, der må være betegnet «kontrollresept», snarest mulig blir apoteket tilstillet.

§ 2. Umiddelbart efter at apoteket har mottatt kontrollresepten må denne sammenholdes med den nedtegnede telefonordre, og forekommende uoverensstemmelse snarest meddeles vedkommende læge eller dyrlæge til mulig beriktigelse.

§ 3. Den nedtegnede telefonordre skal på apoteket festes til kontrollresepten og innsendes til Medisinalstyrelsen sammen med denne. Ordre for hvilke kontrollresept ikke innen en rimelig frist er kommet apoteket ihende, skal ved næste visitasjon av apoteket forelegges visitator. Bemerkning herom skal av ham innstas såvel i visitasjonsprotokollen som i hans innberetning.

§ 4. Er lægen eller dyrlægen nødt til å foreskrive brennevin eller spiritus uten å ha blankett eller talong for hånden, skriver han resepten med de samme opplysninger som kreves på den påbudte blankett og påtegner den «nødstilfelle, kontrollresept følger». Såsnart som mulig utfyller han derpå blankett og talong for ekspedisjonen og sender blanketten til apoteket, påtegnet «kontrollresept».

- 1 febr. § 5. Apotekeren må, hvis kontrollresept ikke er innløpet på det tidspunkt, da resepten skal sendes til Medisinaldirektoratet, sende telefonordren eller nødresepten alene med påtegning: «kontrollresept ikke innkommet.» Når den kommer, sender han den ved næste anledning med påtegning: Telefonordre (nødresept) innsendt den (datum).

1 febr.

Kongelig resolusjon

av 1 februar.

I samhold med § 3 i «lov av 2 april 1917 om adgang til å drive herberge og bevertning m. v.» vert fastsett at kvar den som gjer sig næring med å driva herberge i Sauda herad, Rogaland fylke, lyt hava løyve.

Vedtaket tek til å gjelda frå 1 mars 1924 og so lenge.

1 febr.

Kongelig resolusjon

av 1 februar.

Den av Sokndal herredsstyre i møte den 14 januar 1924 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Sokndal herred, Rogaland fylke, stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre å regne fra og med 1 mars 1924.

Fra samme tidspunkt opheves den ved kongelig resolusjon av 16 januar 1914 stadfestede lukningsvedtekt for Sokndal herred, Rogaland fylke.

Vedtekten er sålydende:

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregår skal — med de nedenfor angitte undtagelser — holdes lukket fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen, undtatt sommermånedene fra og med 1 mai til og med 30 august, da lukningstiden settes til kl. 8 aften. Herfra undtas Jøssinghavn, hvor lukningstiden settes til kl. 8 aften hele året.

§ 2. Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 6; 17 mai lukkes kl. 11 fm.

§ 3. På søn- og helligdager holdes lukket hele dagen.

§ 4. Efter lukningstid må kunder ikke innlates. Dog er det tillatt å ekspedere kunder, som er kommen inn før lukningstid.

§ 5. Overtredelse av denne vedtekten straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2.

Kongelig resolusjon

av 1 februar.

1 febr.

Nedenstående av Sokndal herredsstyre i møte den 14 januar 1924 vedtatte vedtekter for herberger og bevertninger i Sokndal landsogn stadfestes med hjemmel av § 5 i lov av 2 april 1917 om adgang til å drive herberge og bevertning som gjeldende inntil videre å regne fra og med 1 mars 1924:

1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømnelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger.

2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende optreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddes, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 9 aften til kl. 7 morgen. Søn- og helligdager kan bevertningsstedene holdes åpne fra kl. 2 til kl. 9 em. I lukningstiden må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet såvel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig liknende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelse ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge lukning kl. 7 aften.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet, forsåvidt det måtte finne grunn hertil, helt eller delvis forby anvendelse av kvinner under en viss alder.

5. På bevertningssteder er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte rusdrikke.

6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tid bevertningssteder og herbergene er åpne inispisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

1 febr. 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslås på et lett iønefallende sted i enhver bevertning og ethvert herberge.

8. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339,2.

1 febr.

Kongelig resolusjon

av 1 februar.

De av Bodin herredsstyre den 13 desember 1923 vedtatte vedtekter for herberger og bevertninger på gårdene Løpsmark, Rønvik, Volden og Hernes i Bodin herred, Nordland fylke, stadfestes med hjemmel av § 5 i lov av 2 april 1917 om adgang til å drive herberge og bevertning m. v. som gjeldende inntil videre å regne fra og med 1 mars 1924.

Vedtektene er sålydende:

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, losjhus, pensjonat, kafé og lignende) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende optreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familje eller tjenere fortreddes, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Offentlige bevertningssteder skal holdes lukket fra kl. 12 aften til kl. 8 morgen og søndager og helligdager til kl. 5 em. I den tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Det er overlatt politiet ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere, hvor bevertning med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge lukning kl. 10 aften.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne § gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gitte bestemmelser.

§ 4. Kvinnelig betjening under 18 år er forbudt. Politiet

kan dog under særlige omstendigheter dispensere fra denne bestemmelse.

§ 5. Politiet kan når som helst i den tid herberger eller bevertningslokaler er åpne inspisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

§ 6. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslås på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 7. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339, nr. 2.

Kongelig resolusjon

1 febr.

av 1 februar.

1. Fiskeridirektøren bemyndiges i henhold til § 2 i lov om vraking av klippfisk og saltfisk av 30 september 1921 med tilleggslov av 1 mai 1923 til inntil videre å dispensere fra vrakertvangen for fiskepartier som ikke overstiger ett tusen kg. og som utføres til europeiske markeder utenfor Midelhavslandene.
2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

1 febr.

av 1 februar.

Nedenstående av Sarpsborg bystyre i møte den 27 september 1923 besluttete vedtekter for handel med brukte og kasserte ting i Sarpsborg stadfestes i medhold av § 28, 1. ledd, jfr. § 38, i lov om handelsnæring av 16 juli 1907 som gjeldende inntil videre:

§ 1. Enhver der akter å drive handel med brukte eller kasserte gjenstander, skal erhverve politiets tillatelse. Tillatelsen gjelder kalenderåret og gis for ett år ad gangen.

For sådan tillatelse betales en avgift til bykassen, stor kr. 10,00.

§ 2. Handelen må kun drives i rum som til enhver tid skal være undergitt politiets kontroll.

De innkjøpte gjenstander må ikke opbevares utenfor dette rum. Handelen skal tilkjennegis med tydelig og av politiet godkjent skilt.

Handelen er underkastet lukningsvedtektene for byen.

§ 3. De innkjøpte gjenstander må ikke fjernes, avhendes, forandres eller tilintetgjøres før 8 dager efter innkjøpet. Hver gjenstand må forsynes med merkelapp og nummer.

1 febr. § 4. Ethvert kjøp eller salg skal innføres i en paginert og av politiet autorisert protokoll, hvor datum, gjenstandens navn, nummer, pris, selgerens navn og adresse, salgsdag og salgspri er anført.

Denne protokoll er politiet berettiget til når som helst å forlange sig forelagt.

§ 5. De handlende må ikke kjøpe eller lånta brukte eller kasserte gjenstander av personer under 18 år.

§ 6. Politiet kan under særegne omstendigheter frita for bestemmelsene i §§ 5 og 7.

§ 7. Overtredelse av denne vedtekt straffes med bøter.

1 febr.

Kongelig resolusjon

av 1 februar.

I henhold til § 89 i bygningsloven av 27. juli 1896 approberes Oppgård herredsstyres beslutning av 28. desember 1923 angående tillatelse til opførelse av bygninger med hule vegger i det bygningsloven underlagte strøk samstedt.

Beslutningen er sålydende:

«Bygninger tillates opført med hule vegger, når bygningskommisjonen finner veggens konstruksjon tilfredsstillende, på følgende betingelser:

- 1) Veggene opføres av minst 2 lag $3/4''$ panel og 2 lag papp innvendig samt 1 lag $7/8''$ og 1 lag $3/4''$ panel med 2 lag papp utvendig. Panelene må krysslegges.
- 2) Alle stendere, skråbånd og losholter såvel i ytre som i indre vegger av bindingsverk gis samme bredde og avplaneres på de mot panelingene vendende flater.
- 3) Feltene i bindingsverket må ikke gjøres over 1,5 m. brede (eller 2 m. hvis der er skråbånd i feltet) og i vertikal retning deles i felter på ikke over 1 m.'s høide med losholter av forsvarlig tykkelse.
- 4) Brandmur må ikke opføres langs hule vegger eller med hulrum mellem brandmur og panel.
- 5) Bygningen må ha en avstand til nabogrunn av minst 5 m.»

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Kristiania.